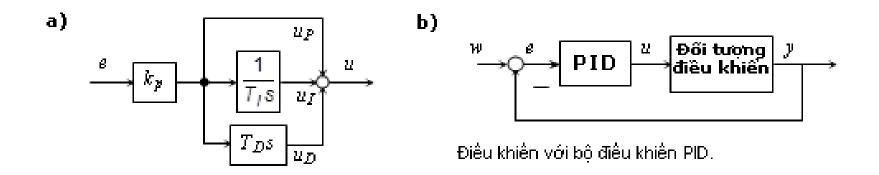
Thiết kế bộ điều khiển

Chọn tham số cho bộ điều khiển PID

 Tên gọi PID là chữ viết tắt của ba thành phần cơ bản có trong bộ điều khiển (hình 2.100a) gồm khâu khuếch đại (P), khâu tích phân (I) và khâu vi phân (D).



Bộ điều khiển PID

Bộ điều khiển PID được mô tả bằng mô hình vào-ra:

$$u(t) = k_p \left[e(t) + \frac{1}{T_I} \int_0^t e(\tau) d\tau + T_D \frac{de(t)}{dt} \right]$$

trong đó e(t) là tín hiệu đầu vào, u(t) là tín hiệu đầu ra, k_{ρ} được gọi là hệ số khuếch đại, T_{I} là hằng số tích phân và T_{D} là hằng số vi phân.

Từ mô hình vào-ra trên ta có được hàm truyền của bộ điều khiển PID:

$$R(s) = k_p \left(1 + \frac{1}{T_I s} + T_D s \right)$$

Chọn tham số cho bộ điều khiển PID

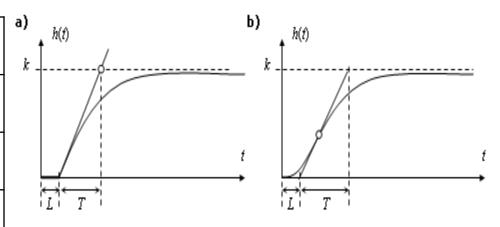
- Hiện có khá nhiều các phương pháp xác định các tham số k_p , T_I , T_D cho bộ điều khiển PID, song tiện ích hơn cả trong ứng dụng vẫn là:
- □ Phương pháp Ziegler–Nichols
- □ Phương pháp Chien–Hrones–Reswick
- □ Phương pháp tổng Tcủa Kuhn
- Phương pháp tối ưu độ lớn và phương pháp tối ưu đối xứng
- Phương pháp tối ưu theo sai lệch bám

Phương pháp Ziegler-Nichols 1

Áp dụng cho đối tượng là khâu quán tính bậc nhất có trễ hoặc xấp xỉ về khâu quán tính bậc nhất có trễ:

$$G(s) = \frac{k}{1 + Ts} e^{-Ls}$$

	k _P	Tı	T _D
Р	$\frac{T}{kL}$		
PI	$\frac{0.9T}{kL}$	$\frac{10}{3}L$	
PID	$\frac{1.2T}{kL}$	2L	0.5L



Hình 2.102: Xác định tham số cho mô hình xấp xỉ

Front Pafarance course not found của đổi tượng

Phương pháp Ziegler-Nichols thứ hai

- Phương pháp thực nghiệm thứ hai này có đặc điểm là không sử dụng mô hình toán học của đối tượng, ngay cả mô hình xấp xỉ gần đúng. Nội dung của phương pháp thứ hai như sau:
- □ Thay bộ điều khiển PID trong hệ kín a) bằng khâu khuếch đại. Sau đó tăng hệ số khuếch đại tới giá trị tới hạn k_{th} để hệ kín ở chế độ biên giới ổn định b), tức là h(t) có dạng dao động điều hòa. Xác định chu kỳ T_{th} của dao động.

Xác định hằng số khuếch đại tới hạn.

điều khiển

0,5

Phương pháp Ziegler-Nichols thứ hai

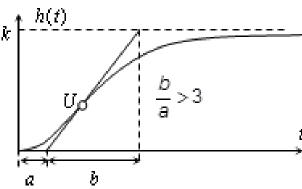
	k _P	T _I	T_D
Р	0.5 k _{th}		
PI	0.45k _{th}	0.85T _{th}	
PID	0.6k _{th}	0.5T _{th}	0.125T _{th}

Phương pháp Chien-Hrones-Reswick

Đây là phương pháp gần giống với phương pháp thứ nhất của Ziegler–Nichols, song nó không sử dụng mô hình tham số gần đúng dạng quán tính bậc nhất có trễ cho đối tượng mà thay vào đó là trực tiếp dạng hàm quá độ *h*(*t*) của nó.

Từ dạng hàm quá độ h(t) đối tượng với hai tham số thỏa mãn, Chien–Hrones– Reswick đã đưa ra bốn cách xác định tham số bộ điều khiển cho bốn yêu cầu chất lương khác nhau

như sau:



Phương pháp Chien-Hrones-Reswick

 Tối ưu theo nhiễu (giảm ảnh hưởng nhiễu) và hệ kín không có độ quá điều chỉnh: •Tối ưu theo nhiễu và hệ kín có độ quá điều chỉnh Δh không vượt quá 20% so với $h_{\infty} = \lim_{t \to \infty} h(t)$

	k _P	T _I	T _D
Р	$\frac{3b}{10ak}$		
PI	$\frac{6b}{10ak}$	4a	
PID	$\frac{19b}{20ak}$	$\frac{12a}{5}$	$\frac{21a}{50}$

	k _P	Tı	T _D
Р	$\frac{7b}{10ak}$		
PI	$\frac{7b}{10ak}$	$\frac{23a}{10}$	
PID	$\frac{6b}{5ak}$	2 <i>a</i>	$\frac{21a}{50}$

Phương pháp Chien-Hrones-Reswick

 Tối ưu theo tín hiệu đặt trước (giảm sai lệch bám) và hệ kín không có độ quá điều chỉnh

và hệ kín có độ quá điều chỉnh	,
va në kin se aë qua alea ellim	ì
Δh không vươt quá 20% so vớ	İ
$h_{\infty} = \lim_{t \to \infty} h(t)$	

	k _P	Tı	T _D
Р	$\frac{3b}{10ak}$		
PI	$\frac{7b}{10ak}$	$\frac{6b}{5}$	
PID	$\frac{3b}{5ak}$	b	$\frac{a}{2}$

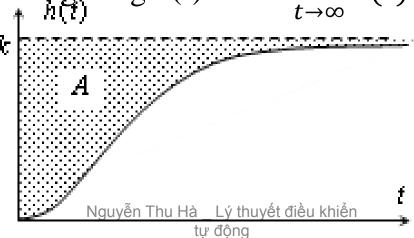
	k _P	T _I	T _D
Р	$\frac{7b}{10ak}$		
PI	$\frac{6b}{5ak}$	b	
PID	$\frac{19b}{20ak}$	$\frac{27b}{20}$	$\frac{47a}{100}$

Phương pháp tổng T của Kuhn

Cho đối tượng có hàm truyền

$$S(s) = k \frac{(1+T_{1}^{t}s)(1+T_{2}^{t}s)...(1+T_{m}^{t}s)}{(1+T_{1}^{m}s)(1+T_{2}^{m}s)...(1+T_{n}^{m}s)} e^{-sL} \quad (m < n)$$

với các hằng số thời gian ở tử số T_j^t phải được giả thiết là nhỏ hơn hằng số thời gian tương ứng với nó ở mẫu số T_j^m . Gọi A là diện tích bao bởi đường cong h(t) và $k = \lim_{t \to \infty} h(t)$



13/09/2018

Phương pháp tổng T của Kuhn

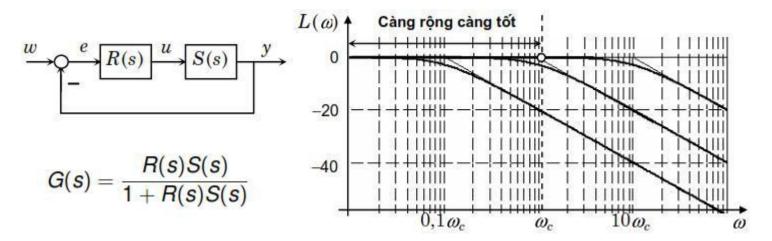
Định lý 2.15: Giữa diện tích A và các hằng số thời gian T_i^t , T_j^m , L có mối quan hệ:

$$A = kT_{\Sigma} = k\left(\sum_{j=1}^{n} \mathsf{T}_{j}^{m} - \sum_{j=1}^{m} \mathsf{T}_{j}^{t} + L\right)$$

Phương pháp tổng T của Kuhn bao gồm hai bước như sau : Xác định k, T_{Σ} có thể từ hàm truyền S(s) cho trong nhờ định lý 2.15 và hoặc bằng thực nghiệm từ hàm quá độ h(t). Xác định tham số:

	k _P	T _I	T _D
PI	$\frac{1}{2k}$	$\frac{\mathcal{T}_{\Sigma}}{2}$	
PID	$\frac{1}{k}$	$\frac{2T_{\Sigma}}{3}$	$0.167\mathcal{T}_{\scriptscriptstyle \Sigma}$

Phương pháp tối ưu độ lớn



Mục đích : Thiết kế bộ điều khiển R(s) thỏa mãn: $|G(j\omega)| \approx 1$ trong dải tần số thấp có độ rộng lớn được gọi là *bộ điều khiển tối ưu đô lớn*.

- Phương pháp tối ưu độ lớn được áp dụng cho các đối tượng S(s) có hàm truyền dạng
 - Quán tính bậc nhất
 - Quán tính bậc hai
 - Quán tính bậc ba

Phương pháp tối ưu độ lớn

1. Điều khiến đối tượng quán tính bậc nhất

- Xét hệ kín có sơ đồ khối cho trên hình vẽ trong đó:

- Đối tượng là khâu quán tính bậc nhất: $S(s) = \frac{k}{1+Ts}$ Bộ điều khiển là khâu tích phân: $R(s) = \frac{k_p}{T_l s}$ Hàm truyền hệ hở: $G_h(s) = R(s)S(s) = \frac{kk_p}{T_l s(1+Ts)} = \frac{k}{T_R s(1+Ts)}$
- Hàm truyền hệ kín: $G(s) = \frac{k}{T_R s(1+Ts)+k}$ với $T_R = \frac{T_I}{k_R}$

Định lý 2.16: Nếu đối tượng điều khiển là khâu quán tính bậc nhất , thì bộ điều khiển tích phân với tham số $\frac{T_l}{k_p} = 2kT$ sẽ là bộ điều khiển tối ưu độ lớn.

1. Điều khiến đối tượng quán tính bậc nhất

Tiếp theo ta bàn về trường hợp đối tượng S(s) có dạng:

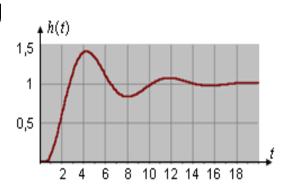
$$S(s) = \frac{\kappa}{(1 + T_1 s)(1 + T_2 s) \cdots (1 + T_n s)}$$
với các hằng số thời gian Ti

- Khi đó ta xấp xỉ về khâu quán tính bậc nhất có $T = \sum_{i=1}^{n} T_i$
- Ví dụ: Giả sử đối tượng điều khiển có dạng

$$S(s) = \frac{2}{(1+0.1s)^6}$$

- $S(s) = \frac{2}{(1+0,1s)^6}$ Vây thì k = 2 và T = 0.6.
- Do đó bộ điều khiển /được sử dụng sẽ có:

$$T_I = 2.4 \implies R(s) = \frac{1}{2.4s}$$



2) Điều khiển đối tượng quán tính bậc hai

- Xét hệ kín có sơ đồ khối cho trên hình vẽ trong đó:
- Bộ điều khiển là khâu tỉ lệ tích phân:

$$R(s) = k_p (1 + \frac{1}{T_I s}) = \frac{k_p (1 + T_I s)}{T_I s} = \frac{(1 + T_I s)}{T_R s}, \quad T_R = \frac{T_I}{k_p}$$

- Đối tượng là khâu quán tính bậc hai: $S(s) = \frac{k}{(1 + T_1 s)(1 + T_2 s)}$
- Hàm truyền hệ hở: $G_h(s) = \frac{k(1+T_I s)}{T_R s(1+T_1 s)(1+T_2 s)}$
- Định lý 2.17: Nếu đối tượng điều khiển là khâu quán tính bậc hai , thì bộ điều khiển tỉ lệ tích phân với tham số: $T_I = T_1$; $k_p = \frac{T_1}{2kT_2}$ sẽ là bộ điều khiển tối ưu độ lớn.
- ☐ Nếu đối tượng có dạng: $S(s) = \frac{k}{(1 + T_1 s)(1 + T_2 s)...(1 + T_n s)}$

với T₂,T₃ , _{Tn} là rất nhỏ so với T1 thì ta xấp xỉ về khâu bậc 2 với

$$T = \sum_{j=2}^{\infty} T_j$$

2)Điều khiển đối tượng quán tính bậc hai

· Ví dụ: Giả sử đối tượng điều khiển có dạng

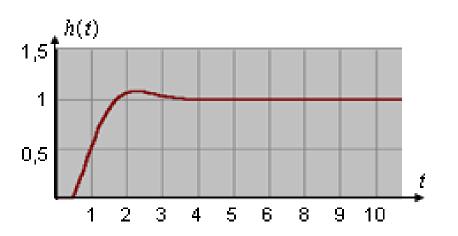
$$S(s) = \frac{3}{(1+2s)(1+0,1s)^5}$$

- Có k=3, T_1 = 2 và T = 0,5
- Chon tham số cho PI

$$R(s) = 0.67(1 + \frac{1}{2s})$$







2)Điều khiển đối tượng quán tính bậc ba

- Xét hệ kín có sơ đồ khối cho trên hình vẽ trong đó:
- Đối tượng là khâu quán tính bậc ba: $S(s) = \frac{k}{(1 + T_1 s)(1 + T_2 s)(1 + T_3 s)}$
- Bộ điều khiển là tỷ lệ vi tích phân:
- R(s) = $k_p(1 + \frac{1}{T_I s} + T_D s) = \frac{(1 + TAs)(1 + TBs)}{T_R s}$ $T_R = \frac{T_I}{k_P}$
- , Với $T_A + T_B = T_I \text{ và } T_A T_B = T_I T_D$
- Định lý 2.18: Nếu đối tượng điều khiển là khâu quán tính bậc ba, thì bộ điều khiển tỉ lệ vi tích phân với tham số:

$$T_{I} = T_{1} + T_{2}, T_{D} = \frac{T_{1}T_{2}}{T_{1} + T_{2}}, k_{p} = \frac{T_{1} + T_{2}}{2kT_{3}}$$

sẽ là bộ điều khiển tối ưu độ lớn.

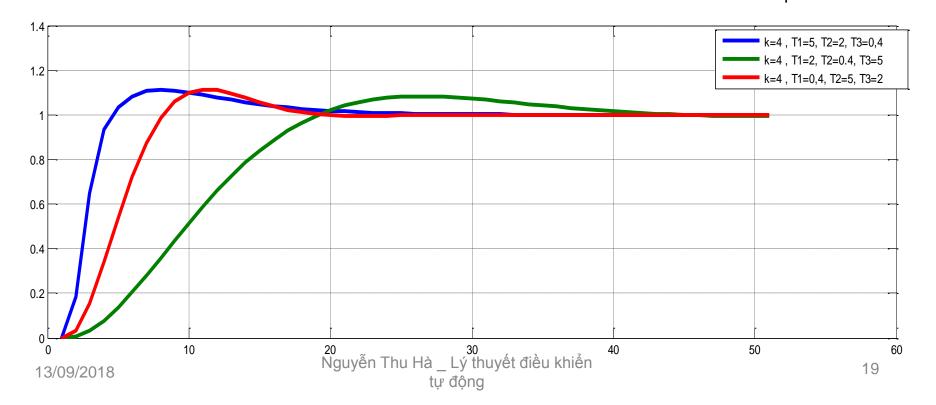
3) Điều khiển đối tượng quán tính bậc ba

Ví dụ: Giả sử đối tượng điều khiển có dạng:

$$S(s) = \frac{4}{(1+5s)(1+2s)(1+0.1s)^4}$$

Xấp xỉ về khâu quán tính bậc ba T = 0,1x4 = 0,4

- + Xét k=4 , T1=5, T2=2, T3=0,4 khi đó PID: T_{l} = 7, T_{D} =1,43 và k_{p} =2,2
- + Xét k=4 , T1=2, T2=0.4, T3=5 khi đó PID: T_1 = 2,4, T_D =0,33 và k_D =0,06
- + Xét k=4 , T1=0,4, T2=5, T3=2 khi đó PID: $T_{\rm I}$ = 5,4, $T_{\rm D}$ =0,37 và $k_{\rm p}$ =0,3375



Cho hàm truyền đạt của hệ thông

G(s) =
$$\frac{5}{(1+10s)(1+5s)(1+0,1s)(1+0,2s)^2(1+0,5s)}$$

- a) Hãy tính toán bộ diều khiển PID theo phương pháp tối ưu độ lớn
- b)Thay bộ điều khiển PID bằng bộ điều khiển tỷ lệ, tìm điều kiện để hệ ổn định
- Ta có T_1 = 10 ; T_2 = 5 lớn hơn rất nhiều so với T_3 =0,1; T_4 = 0,2 và T_5 = 0,5 vì vậy chúng ta xấp xỉ về khâu quán tính bậc ba với hằng số thời gian:

$$T = T_3 + 2T_4 + T_5 = 1$$

 Vậy đối tượng xấp xỉ về khâu quán tính bậc 3

G(s) =
$$\frac{5}{(1+10s)(1+5s)(1+s)}$$

 Theo công thức tính toán PID tối ưu độ lớn ta có:

$$T_1 = T_1 + T_2 = 10 + 5 = 15$$

$$T_D = \frac{T_1 T_2}{T_1 + T_2} = \frac{50}{15} = 3,33$$

$$k_p = \frac{T_1 + T_2}{2kT} = \frac{15}{251} = 1,5$$

- b) thay bộ điều khiển PID bằng bộ điều khiển tỷ
 lê
- Bước 1:Ta có hàm truyền đạt của hệ kín:

G(s) =
$$\frac{\frac{5k}{(1+10s)(1+5s)(1+s)}}{1+\frac{5k}{(1+10s)(1+5s)(1+s)}} = \frac{5k}{5k}$$

$$(1+10s)(1+5s)(1+s)+5k$$

Bước 2: Phương trình đặc tính:

$$(1+10s)(1+5s)(1+s)+5k=0$$

 $50s^3+65s^2+16s+1+5k=0$

Bước 3: Điều kiện cần 1+5k >0 => k>-1/5

$$\begin{array}{r}
 50 & 16 \\
 65 & 5k+1 \\
 \hline
 990 - 250k \\
 \hline
 65 & 5k+1 \\
 \end{array}$$

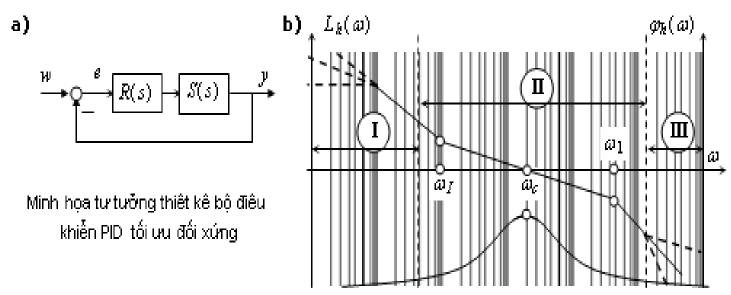
Điều kiển đủ
$$\begin{cases} \frac{990-250k}{65} > 0 & \begin{cases} k < 3,96 \\ 5k+1 > 0 \end{cases} \end{cases}$$

Bước 5: Vậy điều kiện cần và đủ cho hệ thống ổn định là -0,2<k<3,96; (Nếu đề bài cho k>0 thì ta phải kết hợp điều kiện đầu bài 0<k<3,96)

 Gọi G_h(s) là hàm truyền của hệ hở. Khi đó hệ kín có hàm truyền

$$G(s) = \frac{G_h(s)}{1 + G_h(s)}$$
 \iff $G_h(s) = \frac{G(s)}{1 - G(s)}$

giống như ở phương pháp tối ưu độ lớn, để có $|G(j\omega)| \approx 1$ trong trong dải tần số thấp thì phải có $|G_h(j\omega)| >> 1$ trong dải tần ω nhỏ



- □ *Vùng* I *là vùng tần số thấp*. Điều kiện được thể hiện rõ nét ở vùng I là hàm đặc tính tần hệ hở $G_h(j\omega)$ phải có biên độ rất lớn, hay $L_h(\omega)$ >> 0. Vùng này đại diện cho chất lượng hệ thống ở chế độ xác lập hoặc tĩnh (tần số nhỏ).
- □ *Vùng* II *là vùng tần số trung bình và cao*. Vùng này mang thông tin đặc trưng của tính động học hệ kín. Vùng II được đặc trưng bởi điểm tần số cắt $L_h(\omega) = 0$ hay $G_h(j\omega_c) = 1$. Mong muốn rằng hệ kín không có cấu trúc phức tạp nên hàm $G_h(j\omega)$ cũng được giả thiết chỉ có một tần số cắt ω_c .
- □ *Vùng* III *là vùng tần số rất cao.* Để hệ không bị ảnh hưởng bởi nhiễu tần số rất cao, tức là khi ở tần số rất cao G(s) cần có biên độ rất nhỏ, thì trong vùng này hàm $G_p(j\omega)$ nên có giá trị tiến đến 0.

• Có thể thấy ngay được rằng, nếu ký hiệu:

$$T_{I} = \omega_{I}^{-1}; T_{c} = \omega_{c}^{-1}; T_{1} = \omega_{1}^{-1};$$

thì hệ hở $G_h(s)$ mong muốn với biểu đồ Bode cho trong hình b) phải là:

$$G_h(s) = R(s)S(s) = \frac{k_h(1+T_Is)}{s^2(1+T_Is)}$$

1) Điều khiến đối tượng tích phân-quán tính bậc nhất

- Nếu đối tượng là khâu tích phân quán tính bâc nhất thì *bô điều khiển tối ưu đối xứng* sẽ là bô điều khiển PI với các tham số xác định như sau:
- □ Xác định a từ độ quá điều chỉnh ∆h cần có của hê kín theo $\Delta h = \exp\left(-\frac{\pi D}{\sqrt{1-D^2}}\right) = \exp\left(-\pi\sqrt{\frac{\sqrt{a}}{4-\sqrt{a}}}\right)$ hoặc tự chọn a>1 từ yêu cầu chất lượng đề ra. Giá trị á được chọn càng lớn, độ quá điều chỉnh càng nhỏ. Nếu a≤1, hệ kín sẽ không ổn định.
- ☐ Tính T_I theo công thức $T_I = aT_1$ ☐ Tính k_p theo công thức $k_p = \frac{1}{kT_1\sqrt{a}}$

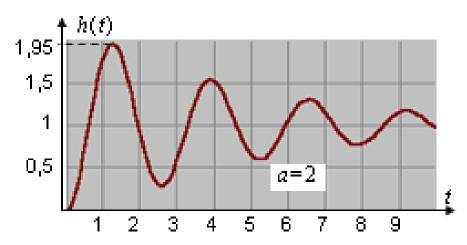
Xác định tham số tối ưu đối xứng cho bộ điều khiển PI.
 Xét đối tượng tích phân-quán tính bậc nhất mô tả bởi:

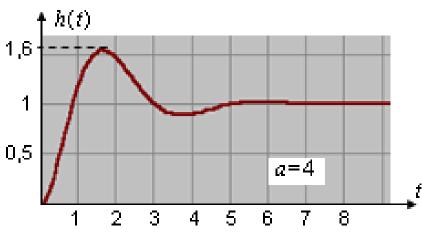
$$S(s) = \frac{2}{s(1+0.3s)}$$
 $k = 2; T_1 = 0,3$

• Chọn bộ điều khiển PI để điều khiển theo nguyên tắc tối ưu đối xứng: $R(s) = k_p \left(1 + \frac{1}{T.s} \right) = \frac{k_p (1 + T_I s)}{T.s}$

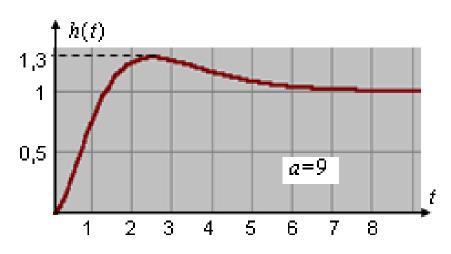
ta sẽ có các tham số sau được chọn theo công thức trên:

- Khi a = 2; $k_p = 1.18$; $T_I = 0.6$
- Khi a = 4; $k_p = 0.83$; $T_I = 1.2$
- Khi a = 9; $k_p = 0.56$; $T_I = 2.7$





Hàm quá độ hệ kín với bộ điều khiên PL có các tham số được chọn theo nguyên tắc điều khiễn tối ưu đối xứng.



2) Điều khiển đối tương tích phân- quán tính bậc hai

 Nếu đối tượng là khâu tích phân – quán tính bậc hai thì bộ điều khiển tối ưu đối xứng sẽ là bộ điều khiển PID

$$R(s) = k_p \left(1 + \frac{1}{T_I s} + T_D s \right) = \frac{k_p (1 + T_A s)(1 + T_B s)}{T_I s}$$

với các tham số xác định như sau:

- \Box Chọn $T_A = T_1$
- Xác định 16>a>1 từ độ quá điều chỉnh ∆h cần có của hệ kín, hoặc chọn a>1 từ yêu cầu chất lượng đề ra. Hệ kín không có dao động khi a ≥ 16. Hệ kín sẽ không ổn định với a ≤ 1.
- □ Tính $T_B = aT_2 Từ đó suy ra <math>T_I = T_A + T_B và T_D = \frac{T_A T_B}{T_I}$.
- Tính \hat{k} p = $\frac{1}{kT_2\sqrt{a}}$ rồi suy ra kp = $\frac{\hat{k}_pTI}{T_B}$.

- Thiết kế bộ điều khiển PID tối ưu đối xứng
- Xét đối tượng tích phân quán tính bậc hai:
 S(s) = 2/(s(1+3s)(1+5s))

$$T\dot{v}$$
: $k = 2$; $T_1 = 3$; $T_2 = 5$

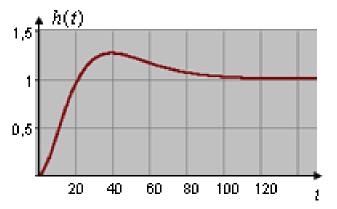
ta có với a = 8:

$$T_A = T_1 = 3$$
 $T_B = aT_2 = 8*5 = 40$
 $TI = T_A + T_B = 43$
 $TD = \frac{T_A T_B}{T_I} = \frac{T_A T_B}{T_I} = \frac{3*40}{43} = 2$

$$TD = \frac{T_A T_B}{T_I} = \frac{T_A T_B}{T_I} = \frac{3*40}{43} = 2,8$$

$$\hat{k}p = \frac{1}{kT_2\sqrt{a}} = \frac{1}{2*5*\sqrt{8}} = 0,035 \text{ rồi suy ra } kp = \frac{\hat{k}_p TI}{T_B} = \frac{0,035*43}{40} = 0,04$$

$$V\hat{a}y : k_p = 0,04 ; T_I = 43 ; T_D = 2,8 \text{ cho bộ điều khiển PID.}$$



Giảm độ quá điều chỉnh bằng bộ tiền xử lý

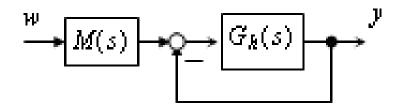
- + Nếu đối tượng là khâu tích phân quán tính bậc nhất thì:
- a) Chọn bộ điều khiển PI với

$$k_p = \frac{1}{2kT_1}$$
; $T_l = 4T_1$

- b) Chọn bộ tiền xử lý M(s) = $\frac{1}{1+4T_1s}$
- + Nếu đối tượng là khâu tích phân quán tính bậc hai thì:
- a) Chọn bộ điều khiển PID với

$$k_p = \frac{T_1}{8kT_2^2}$$
; $T_1 = T_1 + 4T_2$; $T_D = \frac{4T_1T_2}{T_1 + 4T_2}$

b) Chọn bộ tiền xử lý M(s) = $\frac{1}{1+4T_2s}$

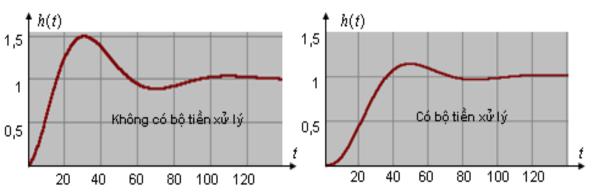


Hình 2.114: Giảm độ quá điều chỉnh bằng bộ tiền xử lý.

- Thiết kế bộ điều khiển PID tối ưu đối xứng
- Xét đối tượng tích phân quán tính bậc hai:
 S(s) = 2/(s(1+3s)(1+5s))

Từ:
$$k = 2$$
; $T_1 = 3$; $T_2 = 5$
ta có với $a = 4$:
 $T_1 = T_1 + 4T_2 = 23$

$$T_D = \frac{4T_1T_2}{T_1+4T_2} = \frac{3*20}{23} = 2,6$$



Hình 2.115: Minh hoa ví du 2.72.

$$kp = \frac{T_1}{8kT_2^2} = \frac{23}{8*2*25} = 0,0575$$

Vậy : $k_p = 0.0575$; $T_l = 23$; $T_D = 2.6$ cho bộ điều khiển PID.

Phương pháp điều khiển cân bằng mô hình

Xác định bộ điều khiển R(s) trên cơ sở đã biết trước hàm truyền S(s) của đối tượng và hàm truyền cần có G(s) của hệ thống kín

 $R(s) = \frac{B_R(s)}{A_R(s)}$ $S(s) = \frac{B_S(s)}{A_S(s)}$

Hàm truyền của bộ điều khiển

Minh họa phương pháp cân bằng hàm truyên của hệ kín.

$$R(s) = \frac{G(s)}{S(s) - S(s)G(s)} = \frac{1}{S(s)} \cdot \frac{G(s)}{1 - G(s)} = \frac{A_S(s)}{B_S(s)} \cdot \frac{B(s)}{A(s) - B(s)}$$

Điều kiên:

- S(s) phải là khâu pha cực tiểu.
- A(s) B(s) phải là đa thức Hurwitz.
- Bậc tương đối của G(s) không nhỏ hơn bậc tương đối của S(s).
- Nếu S(s) không chứa thành phần tích phân thì R(s) phải có.
- Ngược lại, nếu S(s) có chứa thành phần tích phân thì R(s) không có.

• Thiết kế bộ điều khiển bù hàm truyền hệ kín $S(S) = \frac{0.5}{1+3S+2S^2}$

Cho đối tượng:

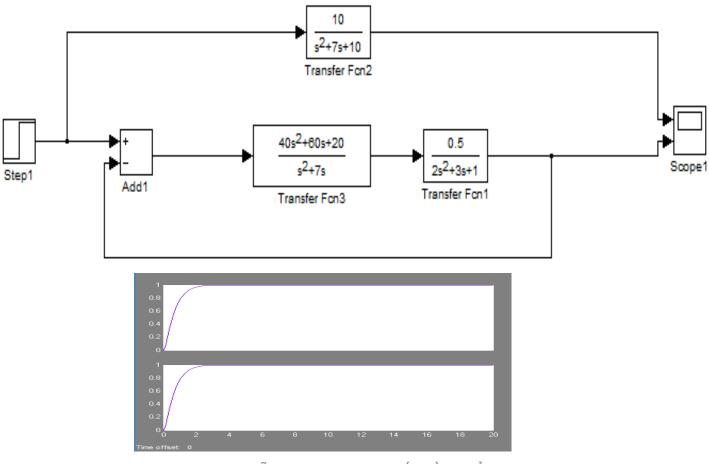
Bậc tương đối của hàm truyền hệ kín là G(s) cũng phải ít nhất là hai vì bậc tương đối của đối tượng là bậc 2. Cấu trúc G(s) đơn giản nhất có bậc tương đối bằng hai và làm cho hệ kín ổn định, không có sai lệch tĩnh khi được kích thích bởi 1(t), là khâu bậc hai quán tính:

$$G(s) = \frac{ab}{(s+a)(s+b)} \qquad a, b > 0$$

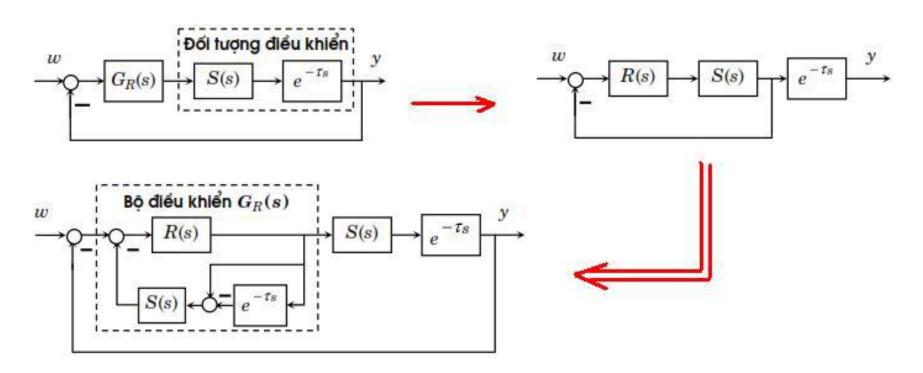
Từ đó suy ra bộ điều khiển :

$$R(s) = \frac{1+3s+2s^2}{0.5} \cdot \frac{ab}{s^2 + (a+b)s} = \frac{2ab(1+3s+2s^2)}{s(s+(a+b))}$$

• Chon a = 2; b = 5



Thiết kế bộ điều khiển dự báo Smith cho đối tượng có trễ



- Thiết kế bộ điều khiển R(s) riêng cho đối tượng S(s) không có thành phần trễ.
- Xây dựng bộ điều khiển:

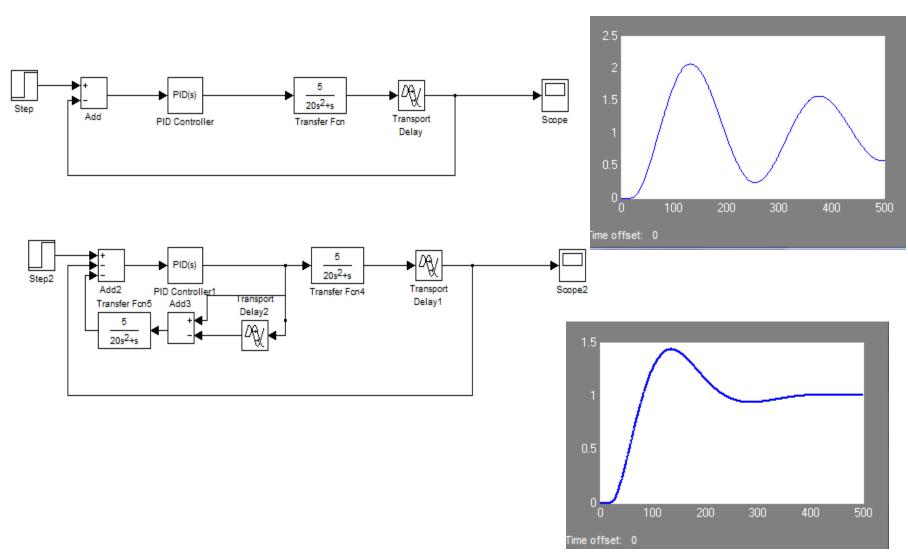
$$G_R(s) = \frac{R}{1 + RS(1 - e^{-ts})}$$
Nguyễn Thu Hà _ Lý thuyết điều khiển tư động

Vì đối tượng là khâu tích phân quán tính bậc nhất có trễ, chọn bộ điều khiển PI và các tham số của bộ điều khiển xác định theo phương pháp tối ưu đối xứng cho đối tượng không có trễ:

S(s) =
$$\frac{5}{s(1+20s)} e^{-20s}$$
; k = 5, T1 = 20; L=20
Chọn a = 4 => Ti = aT1 = 80
kp= $\frac{1}{kT1\sqrt{a}} = \frac{1}{5*20*2} = 0.125$

Vì đối tượng là khâu tích phân quán tính bậc nhất có trễ, chọn bộ điều khiển PI và các tham số của bộ điều khiển xác định theo phương pháp tối ưu đối xứng cho đối tượng không có trễ:

S(s) =
$$\frac{5}{s(1+20s)} e^{-20s}$$
; k = 5, T1 = 20; L=20
Chọn a = 4 => Ti = aT1 = 80
kp= $\frac{1}{kT1\sqrt{a}} = \frac{1}{5*20*2} = 0,005$



40